

Ram Lai Aggarwal v. The State of Punjab, etc. (Sandhwalia, J.)

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਜੇ. ਜੇ.

ਰਾਮ ਲਾਲ ਅਗਰਵਾਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਐਸ.ਆਰ. ਐੱਸ . - ਜਵਾਬਦੇਹ

1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 314.

14 ਅਗਸਤ 1968

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ 1, ਭਾਗ I — ਨਿਯਮ 4.13 — ਨੋਟ 4 — "ਅਗਲੇ ਨਿਯਮ ਹੇਠਾਂ" — ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ—ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਲਈ ਨੋਟਸ—ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਖੰਡ I ਭਾਗ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਤੋਂ ਨਿਯਮ 4.13 ਤੱਕ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਅਗਲੇ ਹੇਠਲੇ ਨਿਯਮ" ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ / ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸਟੀਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਅਗਲੇ ਹੇਠਲੇ ਨਿਯਮ" ਦੁਆਰਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੀ ਨਿਯਮਤ ਲਾਈਨ (ਸਮੇਤ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ, ਆਦਿ) ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅੱਗੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਆਪਣੀ ਰੈਗੂਲਰ ਲਾਈਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਇਨਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਨੋਟ 4 (ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਯਮ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। "ਰੈਗੂਲਰ ਲਾਈਨ" ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਆਮ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ। ਨੋਟ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਨਿਯਮਤ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਹੁਦਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕੋਰਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉੱਚ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੀ ਪੋਸਟ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਨੋਟ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)

ਆਈ. ਜੇ. ਐਲ. ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ
ਹਰਿਆਣਾ

(1969)
2

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੁਲਜ਼ ਦੇ ਨੋਟਸ ਦੀ ਉਹੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਪਰਾ 10)

226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮੈਂਬਰਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਰਿੱਟ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਉਸਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. 10962 -5GSI-64/ 1330, ਮਿਤੀ 14th fanuary, 1965, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ; ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ 11 ਮਈ, 1959 ਤੋਂ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਤੱਕ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਜੇਐਨ ਕੌਸ਼ਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰ.

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਕੀਲ ਆਰ. ਐਸ. ਮੋਹੀਆ ਨੇ ਡਾ.

ਨਿਰਣਾ

ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.—ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1932 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਵੰਬਰ, 1953 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਹ 29 ਜੁਲਾਈ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ (ਸਬਸਟੈਂਟਿਵ ਪਰਮਾਨੈਂਟ) ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ। 1958. ਸਾਲ 1955 ਦੌਰਾਨ, ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਫੇਜ਼ੇਜ਼ਪੁਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਿਊਟੀ-ਕਮ-ਅਪੀਲੇਟ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕਾਰਜਭਾਰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਡਿਊਟੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਡਿਪਟੀ ਕਸਟਡੀ-ਜਨਰਲ ਵਜੋਂ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ 30 ਸਤੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿਚ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ। ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਫਿਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਅਤੇ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ।

(2) **Ram Lal Aggarwal v. The State of Punjab and etc. (Samdhawal)**
11 ਮਈ, 1959 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਾਮੀ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੇਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤੀ 'ਤੇ ਸਨ, ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਬਦਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਹੰਸ ਰਾਜ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਨਿਆਂਇਕ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪੇਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਸਨ। ਸੇਵਾ, ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 11 ਮਈ, 1959 ਤੋਂ 24 ਸਤੰਬਰ, 1959 ਅਤੇ 25 ਸਤੰਬਰ, 1959 ਤੋਂ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਤੱਕ ਦੇ ਅਰਸੇ ਤੱਕ ਉਸ ਅਸਾਮੀ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 11 ਮਈ, 1959 ਤੋਂ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਗ੍ਰੇਡ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 10962-5GSI-64/1350, ਮਿਤੀ 14 ਜਨਵਰੀ, 1965, ਜੋ ਕਿ ਪੇਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਹੈ, ਪੇਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ 11 ਮਈ, 1959 ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਵਾਪਰ. ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਰਾਹੀਂ ਮਿਤੀ 11 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 11 ਮਈ, 1959 ਤੋਂ ਚੋਣ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਚੋਣ ਗ੍ਰੇਡ ਦੀ ਉੱਚ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 26145- ਗਜ਼/ਵੀਟੀ.ਐਫ. 9, ਮਿਤੀ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1965, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਪੇਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ 'ਬੀ' ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(4) ਤੱਥ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹਨ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3, ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਖਤ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੇਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੇਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਪੇਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉੱਚੇ ਭੱਤੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(5) ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੁਰਜ਼ੋਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ 11 ਮਈ, 1959 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਚੋਣ ਗ੍ਰੇਡ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕੇ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਿਫਾਲਟਰ ਦੇ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ ਕੌਸ਼ਲ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ (ਚੋਣ ਗ੍ਰੇਡ) ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 4.13 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਗ I (ਇੱਥੇ ਨਿਯਮ ਕਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਨੋਟ 4 ਤੋਂ ਨਿਯਮ 4.13 ਅਤੇ ਉਕਤ ਨੋਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨੋਟ ਸੀਵਿਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਨੋਟ 4(i) ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਤੋਂ (5) ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ। ਸ੍ਰੀ ਕੌਸ਼ਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟ 4 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਅਗਲਾ ਨਿਯਮ ਹੇਠਾਂ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੁਣ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੋਟ 4 (iii), (iv), ਅਤੇ (viii) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 11 ਮਈ 1959 ਤੋਂ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਗ੍ਰੇਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਤਨਖਾਹਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਕੇਬਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਨਾਰ

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦੋ ਵਿਕਲਪਿਕ ਦਲੀਲਾਂ ਵੀ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸੇਵਾ ਦੀ ਆਰਡੀਨਰੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਚੋਣ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵਸ੍ਰੀ ਬਦਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਹੰਸ ਰਾਜ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਸਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਾਨ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਅਗਲੇ ਹੇਠਲੇ ਨਿਯਮ" ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਭੇਦ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਦੋਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਅਗਲੇ ਹੇਠਲੇ ਨਿਯਮ" ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ। ਇਸੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਹੰਸ ਰਾਜ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਗ੍ਰੇਡ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕੋ ਨਿਯਮ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ 1 ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਇਓਨੀਅਲ ਬੇਹਾਲਵਲੀਓ, ਮਿਸਟਰ ਆਈਗਮੋਰੀਆ ਨੇ ਸਖਤ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਯਮ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ

ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਜੇ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ।

- (2) ਅਣਕਿਆਸੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਤਰੱਕੀ (ਕੁਝ £ (ਇੱਕ j ਜੂਨੀਅਰ 1 t© ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਨਿਯਮਤ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ) ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਹੇਠਲੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
- (3) ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਨਿਯਮਤ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ, ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।
- (4) ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗਤਾ, ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਛੁੱਟੀ ਕਾਰਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਤਰੱਕੀ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।
- (5) ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਿਯਮਤ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਜੂਨੀਅਰ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, , ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ”

ਕਿ ਇਹ ਨੋਟ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਿਡੀਯੂ (2) ਵਿੱਚ , ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ: -

“ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟ ਨਿਯਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨੋਟ ਓਨੇ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਨਤਕ ਕੈਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਖੁਦ ਨਿਯਮ ਕਰਦੇ ਹਨ । ”

(10) ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ; ਸਨੋਤੋਸ਼ੇ ਇਥੇ 'ਸਰੂਲੇਵ ਕੋਲ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਬਲ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ

(2) 1967 ਐਸਐਲਆਰ 21.

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(11) ਨੋਟ 4 ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਅਗਲੇ ਨਿਯਮ ਹੇਠਾਂ" ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕੋਈ ਸਟੀਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਅਗਲੇ ਹੇਠਲੇ ਨਿਯਮ" ਦੁਆਰਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੀ ਨਿਯਮਤ ਲਾਈਨ (ਸਮੇਤ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ, ਆਦਿ) ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਪ੍ਰਮੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਆਪਣੀ ਰੈਗੂਲਰ ਲਾਈਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਇਨਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਨੋਟ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਨਿਯਮ "ਰੈਗੂਲਰ ਲਾਈਨ" ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਆਮ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਨੋਟ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਨਿਯਮਤ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਸਾਮੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਨਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਹੁਦਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕੋਰਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਲੋੜ ਪਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਦਉਨਤੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉੱਚ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੀ ਪੋਸਟ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਨੋਟ 4 ਦੇ ਉਪ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(12) ਮੰਨਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੋਟ 4 ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ 4(i) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਅਗਲੇ ਹੇਠਲੇ ਨਿਯਮ" ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

(13) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਗੀਆ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਖ਼ਤ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 2 ਜੂਨ, 1959 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਡੈਮੀ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਮੰਤਰਾਲੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਵਜੋਂ ਸਿਖਲਾਈ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਸਟਲ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 13 ਸਤੰਬਰ, 1959 ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ 4 'ਅਗਲੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(14) ਇਸ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਹੋਵੇ। ਇਲਹੀ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚੋਣ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਲਾਭ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੂਰੋਂ ਵੀ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਚੋਣ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਗ੍ਰੇਡਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ. •

(15) ਇਹ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 11 ਮਈ, 1959 ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ: -

5. ਨਬੰਬਰ ਅਫਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਟਿੱਪਣੀਆਂ

1. ਸ਼੍ਰੀ (ਹੁਣ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਜ਼ਿਲੇ ਅਤੇ ਹੰਸ ਰਾਜ ਖੰਨਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ)। 5 ਤੱਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ

ਮਈ, 1962 ਅਤੇ 7 ਮਈ, 1962 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

Ram Lal Aggarwal v. The State of Punjab, etc.

2. ਸ਼੍ਰੀ (Sandhawal, J.)
(ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਆਫ ਲਾਅ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਕੂਲ ਆਫ ਲਾਅ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਾਹੌਰ)
- ਪੰਜਾਬ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- 2 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਤੱਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਤੇ 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਫਿਰ 25 ਜੂਨ, 1962 ਤੋਂ ਵਾਰਡਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਵਜੋਂ।
3. ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਡਾਇਲ।
4. ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਪੀ.ਆਰ. ਸਾਹਨੀ
5. ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਕਾਲਕਟ।
5. ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਲਾਲ ਅਗਰਵਾਲ
7. ਸ਼੍ਰੀ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ
- ਪੰਜਾਬ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਗ੍ਰੇਡ ਲਈ ਮੈਸ਼ਨ ਸੇਵਾ।
- 16 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਤੋਂ ਸਕੱਤਰ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਟੀਲ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਤੇ - 16 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ।
- ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ (ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਤ) 29 ਸਤੰਬਰ, 1959 ਤੱਕ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ (10 ਤੋਂ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਤੱਕ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਤ) ਵਜੋਂ। , 1960।
- 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ।

8. ਸ਼੍ਰੀ ਹੰਸ ਰਾਜ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1959 ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ
29 ਜੁਲਾਈ, 1959। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ
ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਵਜੋਂ 30 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਤੋਂ 24
ਸਤੰਬਰ, 1959 ਤੱਕ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ (17 ਤੋਂ 24
ਸਤੰਬਰ, 1959 ਤੱਕ ਜੁਆਇਨਿੰਗ ਸਮੇਂ ਸਮੇਤ)
25 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਹਤਕ
ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ। 1959
9. ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਲਾਲ ਚੰਦ ਜੈਨ ਪ੍ਰੋਮੋ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਪੰਜਾਬ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ
ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਗ੍ਰੇਡ ਤੱਕ।
10. ਸ਼੍ਰੀ ਬਦਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਪੁਰੀ। ਪੰਜਾਬ ਭਰ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਰਹੇ।

(16) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੀ ਨਕਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ (ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਪੀ.ਆਰ. ਸਾਹਨੀ ਨੂੰ "ਅਗਲੇ ਹੇਠਲੇ ਨਿਯਮ" ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 11 ਮਈ, 1959. ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਚੋਣ ਗ੍ਰੇਡ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 4.13 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਸ ਸਨ। ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਾਖਲਾ ਅਹੁਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਬਦਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਹੰਸ ਰਾਜ ਨੇ ਵੀ 11 ਮਈ, 1959 ਤੋਂ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੋਣ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਕਿਸ ਤਰਕ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦਾ ਲਾਭ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਹੈ,

Ram Lal Aggarwal v. The State of Punjab, ,etc. (Sandhawalia, J.)

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੇਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(18) ਜੇ ਟੀਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੋਣ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਨੋਟ 4 (iii), (iv), (v) ਅਤੇ (viii) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ: -

"(iii) ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉੱਚ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਮ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਿਟੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਗਲੇ ਹੇਠਲੇ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ।

(iv) ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵੱਧ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(v) ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਗਲਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(viii) ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਤਰੱਕੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਮ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਆਮ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਹੇਠਲੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ (iii) ਅਤੇ (iv) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਦਾਇਤਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

(19) ਏ ਪੀਏਏ ਦੀ ਪੜਚੋਲ; ਇਹ ਉਪਬੰਧ; ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੈਸਟ ਜੋ "ਅਗਲੇ ਹੇਠਲੇ ਨਿਯਮ" ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੋ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਅਗਲੇ ਹੈ, ਨੂੰ ਉੱਚ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਟੈਸਟ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਮੈਜ਼ੂਰ ਬਨਾਮ ਐਮਐਚ ਬੇਲਾਰੀ (3), ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹਨ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸ਼ਿਪਸ ਬੰਬਈ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, "ਅਗਲੇ ਹੇਠਲੇ ਨਿਯਮ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ: -

"ਇਸ ਲਈ ਲਭੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੇਂ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਰਨ ਨੂੰ ਪੇਰੈਂਟ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਤਰੱਕੀਆਂ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਕਮ-ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹਨ।

(TO) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 11 ਮਈ, 1959 ਤੋਂ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਤੱਕ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ (ਚੋਣ ਗ੍ਰੇਡ) ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ, //

ਆਰ ਕੇ ਦਾਸ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, Ludh IA NA ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,---

ਜਵਾਬਦਾਰੀ**1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 800****20 ਅਗਸਤ, 1968**

ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ (1934)- ਨਿਯਮ 12.2 ਅਤੇ 12.22— ਪੁਲਿਸ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਨਿਯਮ 12.22 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ— ਕੀ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

(3) ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 868.